श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीपराशरभट्टविरचित

॥ श्रीरङ्गनाथ तिरुमञ्जनकट्टियम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीरङ्गनाथ तिरुमञ्जनक्कट्टियम् ॥

श्रीपराशर भट्टार्यः श्रीरङ्गेशपुरोहितः।
श्रीवत्साङ्कसुतः श्रीमान् श्रेयसे मेऽस्तु भूयसे॥

अमृतप्रभवं प्रभाप्रभाव प्रहतध्वान्तलसद्विलासजातम्।
सकलं सकलानुमोदहेतुं शशिनं त्वां कलयामि रङ्गराज !॥ १॥

अनिशं कुमुदं विकासयन्तं
सततं पूर्णमहर्निशं च दृश्यम्।
अनुपप्लवमद्य रङ्गराजं मनुते
चन्द्रमसं जनोऽनुमान्यम्॥ २॥

कुङ्कुमारुणमुदञ्चित श्रियं
कोमलारुण सरोजसंस्थितम्।
रङ्गमन्दिर ! तमोनिवारणं
शङ्कते तपनदीधितिं जनः॥ ३॥

भवन्तं श्रीमन्तं हसितकलिकालङ्कृतमिह
अशोकं कुर्वन्तं भ्रमरहितं अत्युत्सवकरम्।
सुखस्पर्शाश्लिष्यत्पवनजमहानन्द भरितं
वसन्तं रङ्गेशं ! प्रकटसुमनस्कं मनुमहे॥ ४॥

सत्पक्षपातात् भुवनाश्रयत्वात्
सन्मानसावास निबन्धनत्वात्।
पद्माश्रयत्वाच्च भवानिदानीं
हंसो यथा राजति रङ्गराज !॥ ५॥

अन्तस्स्थितस्सुमनसां अमरेशरत्न
च्छाया विकल्पितरुचिर्नयनाभिरामम्।

आपातितस्मरगुणः प्रथितप्रचारः
    शाखासु रङ्गनृपतिर्मधुपो विभाति॥ ६ ॥

सार्धं द्विजैः श्रावणकर्म रङ्गिन्
    कल्पोचितस्नान विधिं करोषि।
श्रुतिस्मृतिभ्यां व्यपदिश्यमानं
    स्वयं ममाज्ञां अनुवर्तयामि॥ ७ ॥

समुन्मिषत्पद्मजतार संश्रिता
    तवावतारक्रम पाठतत्परा।
त्रयीव रङ्गेश ! समर्थ्यते जनैः
    असौ जयन्तीत्युदितेयमष्टमी॥ ८ ॥

अमृतमयमनन्तं सिद्धसर्वार्थजातं
    नियमितसकलार्थं निश्चितात्मावबोधम्।
किमिह बहु निरुक्तैः कीर्तनाभीष्टदं त्वां
    निगममिव मनोज्ञं रङ्गराजाद्य मन्ये॥ ९ ॥

श्यामाभं मकुटोपेतं कटकाञ्चितमुन्नतम्।
सत्त्वाश्रयं रङ्गराजं महीधरमवैम्यहम्॥ १० ॥

सत्त्वोन्नतस्सकल सत्त्व निवासभूमिः
    सौवर्णरम्य विभवस्सुमनो मनोज्ञः।
सद्वृत्तसङ्ग समधिष्ठित पार्श्वदेशः
    शैलात्मना स्फुरसि रङ्गमहीश्वर ! त्वम्॥ ११ ॥

अशेषाशापूर्तिं विदधतमनेकैः स्वविभवैः
    प्रसिद्यत्कल्याणं प्रकटतर पीताम्बर रुचिम्।
कृतस्वास्थ्योत्सेधात् निखिलसुमनः प्रीतिजननं
    भवन्तं मन्येऽहं सुरशिखरिणं रङ्गनृपते !॥ १२ ॥

मरकतमणिरम्यं रम्यमाणिक्यमुक्ता
    फलविलसितगात्रं प्रस्फुरद्गन्धवाहम्।
विहितविविधजन्तुं प्रोल्लसन्मीनलीलं
    सुगमजलनिधिं त्वां मन्महे रङ्गराज !॥ १३ ॥

मणिवररुचिवाही मत्स्यरूपं दधानो
    ललितधवळशङ्खो लङ्घयन्नेव वेलाम्।
विधृतभुवनभारो वीक्ष्यसे रङ्गधामन्
    अपर इव वपुष्मानापगानामधीशः॥ १४ ॥

नानानुवृत्ति विषयं नतराजहंसं
    नानाण्डजात समधिष्ठितमञ्जरम्यम्।
सेवावतीर्ण सुमरुद्गणमद्य रङ्गिन् !
    भावानुरूप नदमित्यनुमन्महे त्वाम्॥ १५ ॥

वृत्तिर्वेगवती समाश्रितजनत्राणे भवच्चेतसः
    ताम्रा कुङ्कुमपत्रिका भुजतटी ते तुङ्गभद्रोज्ज्वला।
रङ्गाधीश्वर ! नर्मदा च भणितिः शोणस्सुजातोऽधरः
    तस्मात् स्नान विधौ जनो हि मनुते त्वां सर्वतीर्थात्मकम्॥ १६ ॥

अनेकशाखाश्रितमाश्रितेभ्यो
    दत्ताधिकांशं त्रिदशैकभोग्यम्।
सुपर्णरम्यं सुमनस्समेतं
    सुरद्रुमं त्वां सुधियो वदन्ति॥ १७ ॥

श्रीमत् सुरङ्गधरणीश ! विशालशाखं
    श्रीकौस्तुभस्फुरितमीप्सितदानदक्षम्।
हंसादि सद्द्विज वरैरुपसेव्यमानं
    त्वां मन्महे सुरतरुं सुरनाथनाथ॥ १८ ॥

अद्यायते लसति हल्लकपुष्पमाला
    वक्षस्स्थले विनिहिता तव रङ्गराज !।

स्वच्छन्दवारि कमलाचरणारविन्द-
    माणिक्यनूपुर मयूख परंपरेव॥ १९ ॥

रङ्गेश ! रजनीचर्चा राजते तव वक्षसि।
देव्या हिरण्यवर्णायाः देहकान्तिरिवोत्थिता॥ २० ॥

सर्वस्मात्पर ! सांपरायसवने शक्तिस्तवेच्छात्मिका
    पत्नी पात्रगणश्च हेतिपतयः प्राप्तर्त्विजो बाहवः।
पौलस्त्याः पशवो दशाननमुखाः रक्षाफलं ज्ञानिनां
    श्रीमन् ! मज्जनकैतवादवभृथस्नातेव रङ्गेश्वर !॥ २१ ॥

क्रियादर्शे दर्शे कृतमखविधीनामुपगते
    प्रवृत्तस्नानांस्त्वं परमुदयसे रङ्गतरणे।
प्रकर्षेणोद्बुद्ध द्विजकुलमशेषं प्रतिदिशं
    प्रहृष्टा पद्मोर्वी भवति च जगत् ध्वस्ततिमिरम्॥ २२ ॥

चन्द्रार्कौ रङ्गधामन् ! श्रवणमुपागतौ चक्षुराकारयोगात्
    मान्योऽमा सङ्गमस्ते सदसि बहुमतो मित्रवारस्य योगः।
कालोऽयं पुष्यदिष्टो भवति मयि महांस्त्वत्कटाक्षस्य पातः
    त्वत्कान्त्यब्धेश्च सेतुस्त्वमसि वयमिह प्राप्ततीर्था भवामः॥ २३ ॥

पद्माविद्युदलङ्कृताङ्गविभवं गंभीरनादाश्रयं
    सान्द्रेन्द्रोपलकान्तिचोरवपुषं सन्तापविध्वंसिनम्।
कारुण्याम्बुभराश्रयं विदधतं सच्चातकानां मुदं
    मान्यं मेघममोघपूर्णफलदं रङ्गाधिपं मन्महे॥ २४ ॥

त्वं मेऽहं मे कुतस्तत्तदपि कुत इदं वेदमूल प्रमाणात्
    एतच्चानादि सिद्धादनुभव विभवात् तर्हि साक्रोश एव।
क्वाक्रोशः कस्य गीतादिषु मम विदितः कोऽत्र साक्षी सुधीस्स्यात्
    हन्त त्वत्पक्षपाती स इति नृकलहे मृग्यमध्यस्थवत् त्वम्॥ २५ ॥

उत्तरीयपटिका विराजते रङ्गराज ! भवतो भुजान्तरे।
सत्पथे शतमखोपलप्रभे जाह्नवीव शरदभ्रनिर्मला॥ २६ ॥

पश्यत्सुरासुरगणं सुमनोविकास-
सत्सिद्धचारणसमूह निषेव्यमाणम्।
संदृष्टचारुतर सारतरामृतौघं
त्वां रङ्गराज ! कलयामि हि मन्दराद्रिम्॥ २७ ॥

॥ इति श्रीरङ्गनाथ तिरुमञ्जनक्कट्टियं समाप्तम् ॥